

hodilých událostech úplně sprostěn povinnosti platiti úrok dědičný, nýbrž on má pouze nárok na přiměřenou slevu, jež odpovídá době, po kterou užívání místa míti nemohlo (§ 1133 o. o. z.); na prominutí to nemá však držitel statku úročního žádného nároku, jelikož úrok dědičný výtěžku ze statku neodpovídá a pouze za účelem uznání vrchního vlastnictví se platí (§ 1134 o. o. z.).

5. Dědičný pacht rozeznává se dále od dědičného úroku tím, že následky s opožděným odváděním úroku spojené jsou různé. Při dědičném pachtu může pán statku pro neplacení úroku teprve tehdy proti dědičnému pachtěři zakročiti, nebyl-li úrok již déle než rok odváděn; a může pak žádati, aby buď požitky byly zabaveny, buď statek v dědičný pacht daný soudem byl vydražen (§ 1136 o. o. z.). Při dědičném úroku naproti tomu musí držitel statku úročního úrok náležitě ve smluvený čas odváděti; jinak má pán statku právo užitky sequestrací zabaviti a z nich pro nezaplacený úrok se odškodniti (§ 1135 o. o. z.). Pán statku pod dědičný úrok daného není však oprávněn žádati za exekuční prodej statku, poněvadž pro nepatrnost úroku není v té míře ohrožen, jako pán statku v dědičný pacht daného.

6. Naproti tomu jest jak při dědičném pachtu tak při dědičném úroku vrchní vlastník oprávněn na to naléhati, aby vlastník požitků se staral o udržování pozemků a jich obdělávání; nečinil-li by tak, jest vrchní vlastník v obou případech oprávněn na to naléhati, aby statek byl přenechán jiným dědičným pachtěřům neb držitelům statků úročních (§ 1130 o. o. z.) (viz čl. Emphyteusis).

Pán myslivosti a host.

I. Pánem myslivosti zove se majitel souvislého komplexu pozemkového, který obnáší nejméně 115 hektárů. Pán myslivosti jest oprávněn tuto samostatně vykonávati, k tomu jakož i k dohledu potřebný personal si zříditi a hostům účastenství na honbě dovoliti.

II. Hostem na honbě jest ten, kdo má lístek honební ve společnosti nebo se svolením pána myslivosti jako host tohoto na lovišti honí. Pouhé odvolání na svolení pánovo však nestačí, nýbrž jest ve smyslu § 25 česk. zák. hon. potřebí, aby každý host, který nehoní ve společnosti pána myslivosti, měl písemné povolení tohoto. Orgánové, jimž přísluší dozor nad vykonáváním myslivosti, jsou oprávněni výkaz takový žádati. Porušení tohoto předpisu se tresce (nař. česk. místodrž. ze dne 22. února 1877 č. 10 z. z.). Lístků honebních nemusí míti členové sborů vyslaneckých v Rakousko-Uhersku ověřených, pakli jako hosté myslivost provozují (vým. ze dne 30. března 1881 č. 1647 a ze dne 23. ledna 1884 č. 235).

Pán stavby (stavebník, budovatel).

I. Pojem.

Pánem stavby jest ten, na čí účet provádí se nějaká stavba. Pro »pána stavby« užívá se v různých stavebních řádech různých výrazů: podnikatel stavby, vlastník, držitel budovy atd. Pánem stavby jest zpravidla vlastník pozemku stavebního neb osoba k požívání jeho oprávněná. Některé řády stavební žádají na pánu stavby důkaz o tom. (Tak ku př. stav. řád pro Dolní Rakousy § 19, Korutany § 4.)

II. Povinnosti.

Pánu stavby přináleží vedle většiny stavebních řádů povinnost:

1. ohlásiti se úřadu stavbu povolujícímu a předložiti dvojmo plán situační, jedná-li se o provádění novostaveb na veřejném místě, neb o pří-